

lov om Bessatningen af Brændevinsbrænding samtidig træder i Kraft.

Formanden: Efter Aftale med den ærede Ordfører ligesom og efter den Anledning, Bessaffenheden af de stillede Vædringsforslag giver, skal jeg først sætte under Forhandling Lovforslagets Paragraffer i Forbindelse med det af Mindretallet stillede principale Vædringsforslag og det dertil stillede Underædringsforslag. Hvis dette Mindretallets principale Forslag i forandret eller uforandret Skikkelse gaar igjennem, er Sagen dermed færdig; hvis det derimod ikke vedtages, ville Lovforslagets Paragraffer fremdeles komme til Forhandling i Forbindelse med de øvrige Vædringsforslag. Jeg sætter saaledes først under Forhandling Lovforslaget i Forbindelse med Mindretallets principale Vædringsforslag og det dertil hørende Underædringsforslag.

Ordføreren (Melchior): Jeg kan i det Bessentlige henholde mig til Mindretallets Udtalelser i Betænkningen. De Distrikter, som der ere blevne udtalte, ere egentlig kun en Gjentagelse af de Distrikter, der have været nærede af Handelsstanden i en meget lang Arrække; jeg kunde gaa meget langt tilbage med Hensyn til dette Punkt, men jeg finder dog ikke Anledning til at gaa længere tilbage end til dengang, da den sidste Toldlov første Gang blev foreslagt Rigsraadet i 1858. Da udtalte Grossererforetets Komite sig meget bestemt for, at Laste-pengene, som Skibsafgiften dengang hed, skulde ophæves. Man anførte dengang de samme Grunde, som altid ere blevne gjort gjældende, nemlig at Laste-pengene væsentlig fordyre Værerne. Jeg skal med den ærede Formænds Tilladelse tillade mig at oplæse et Par Ord af det Andragende, som dengang indgik til Rigsraadet. Grossererforetetet siger der: „Det kan ikke nok som erkjendes, at billige Skibsafgifter ere en nødvendig Opmuntring for et Lands Handel, og at Intet er mere affrættende i alle Handelsforhold og Handelsforbindelser end høie Skibsklæringens Afgifter, selv om disse i sidste Instants maa falde paa Vareindsørfel og udsørfel. Skibsarten er underkastet en universel Concurrence, og den Stat,

der gjør den til et Bessatningsobjekt, sætter sin egen Skibsart ud af Stand til at konkurrere med Skibsarten i de omliggende Lande.“ Saaledes hed det i 1858, og fra 1862 maa det ligeledes være mig tilladt at citere et Par Ord af et Andragende, som da blev indgivet, hvilket Citat er endnu kortere end det, jeg nu oplæste. Det hedder der: „Vi ville foreslaa en fuldstændig Affkæffelse af Laste-penge, som er en Skibsarten sær hemmende og besværende Afgift, og paa hvis Ophævelse Handelsstanden ofte og indtrængende har andraget.“ Det vil altsaa ses, at Ophævelsen af Skibsafgifterne paa ingen Maade er nogen ny Tanke, og den har jo ogsaa forsaavidt Regjeringens Tilslutning, som Regjeringen jo i dette Lovforslag ønsker en Bemyndigelse til i visse Tilfælde at kunne hæve Skibsafgifterne, naar den danske Handel derved andetsteds kan opnaa passende Begunstigelser. Forsaavidt kunde man altsaa sige, at Regjeringen er enig med os om dette Punkt; den vil kun samtidigt opnaa særlige Begunstigelser for den danske Handel i andre Lande. Man kan naturligvis have forskjellige Anskuelser om dette Punkt, men det forekommer mig, at, naar man først erkjender, at en Afgift er uhensigtsmæssig, saa er det en egen Sag saaledes at benytte den for at opnaa Begunstigelse paa andre Steder. Jeg mener, at det ganske vist er meget ærligt og hæderligt at benytte den saaledes, men jeg vilde dog meget foretrække, at man i Erkjendelse af Afgiftens Uhensigtsmæssighed, paa een Gang ophævede den. Der er i det ærede Slet-tals Udtalelser i Betænkningen anført en Grund for at bibeholde Afgiften, som ganske vist maa siges at have noget Tiltalende ved sig; det er nemlig den, at over 50 pCt. af disse Afgifter udredes af fremmede Skibe. Det er ved de statistiske Data, som Udvalget har havt til Undersøgelse, oplyst, at over 50 pCt. af disse Afgifter udredes af fremmede Skibe; det er saaledes fuldkommen rigtigt, at de udredes af disse, men hvem betaler dem? Det er jo temmelig usandsynligt, at fremmede Skibe skulde saaledes bidrage til den danske Statskasses Fornødenheder uden at søge Regres paa anden Maade, og det gjøre ogsaa baade de fremmede og vore egne Skibe. Jeg tror nu